U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Michala Mazance, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 9**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 10 C 87/2011, o zaplacení 12.261 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **O2 Czech Republic a. s.**, IČ 60193336, se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, a žalované **Petry Bašusové**, IČ 73837342, se sídlem v Praze 9, Mlékárenská 292/3,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 10 C 87/2011, o zaplacení 12.261 Kč s příslušenstvím, **je soud.**

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. 6. 2011, čj. 10 C 87/2011-17, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným 21. 2. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech, který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 9 ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 C 87/2011 o zaplacení 12.261 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně poskytovala žalované telekomunikační služby v síti Telefónica O2 na základě žádosti žalované ze dne 31. 10. 2008 (dále jen „žádost“). Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se řídily žádostí, Všeobecnými podmínkami poskytování služeb elektronických komunikací prostřednictvím mobilních a pevných bezdrátových sítí žalobkyně účinných od 1. 3. 2007 (dále jen „Všeobecné podmínky“) a ceníkem žalobkyně.

Žalovaná byla v době poskytování služeb účastníkem mobilní telefonní stanice č. X. Žalobkyně jí umožnila, aby si v souladu s čl. 15 Všeobecných podmínek od třetích subjektů objednala prostřednictvím sítě žalobkyně služby třetích stran. Zákazníci si tyto služby dle čl. 15.3 Všeobecných podmínek objednávají odesláním SMS, příp. MMS, nebo spojením hovoru na číslo uvedené v nabídce třetí strany. Podle čl. 15.1 Všeobecných podmínek se žalovaná zavázala uhradit jejich cenu výhradně prostřednictvím žalobkyně. Ceny za služby třetích stran od jednotlivých poskytovatelů, respektive od prostředníků, jsou za dané zúčtovací období uvedeny v samostatné části pravidelného vyúčtování za služby, odděleně od služeb elektronických komunikacích.

Jelikož žalovaná nezaplatila za poskytnuté služby, obrátila se žalobkyně na soud. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 15. 4. 2011, podaným u Obvodního soudu pro Prahu 9, se domáhala, aby obvodní soud uložil žalované povinnost zaplatit 12.261 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Obvodní soud pro Prahu 9 usnesením ze dne 30. 6. 2011, čj. 10 C 87/2011-17, řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok I.), rozhodl o nákladech řízení (výrok II.) a o vrácení soudního poplatku žalobkyni (výrok III.). Obvodní soud vycházel z § 7 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), a dospěl k závěru, že v dané věci jde o spor vzniklý mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost a účastníkem, respektive uživatelem služeb elektronických komunikací; k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je příslušný Český telekomunikační úřad.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem obvodního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, a ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 72/2010-10, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna věcná podmínka. Podle navrhovatele ze Všeobecných podmínek vyplývá, že k poskytování služeb sice docházelo v síti žalobkyně, ale sama je neposkytovala; šlo o služby Audiotex, DMS (Dárcovská SMS) a Premium SMS/MMS. Tyto služby nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ale službami, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací.

Dle navrhovatele je předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale obvodní soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech je negativním kompetenčním sporem ten, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 9 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o některých kompetenčních sporech.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12 (citovaná rozhodnutí zvláštního senátu jsou dostupná z www.nssoud.cz), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku § 2 písm. a) citovaného zákona („*účastníkem* [se rozumí] *každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku § 2 písm. b) téhož zákona („*uživatelem* [se rozumí] *každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“).

Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích splněna tehdy, „*pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*.“

Z výpisů z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalované pak naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

Spornou je povaha sporu mezi těmito osobami, a to, pokud jde o pohledávku žalobkyně, která vychází z poskytnutí služeb Audiotex, DMS (Dárcovská SMS) a Premium SMS/MMS v celkové částce 12 261 Kč. Navrhovatel namítl, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť poskytnutá služba není službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po síti elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným*

službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací."

Z uvedené definice služeb elektronických komunikací je zřejmé, že touto službou nelze rozumět každou službu, která bude zpřístupněna účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací. Do této kategorie nespadají služby, jejichž užívání, respektive přístup k jejich obsahu, osoba vykonávající komunikační činnost sice zprostředkuje svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.

V posuzované věci je mezi navrhovatelem a obecným soudem sporný žalobkyní uplatněný nárok v rozsahu odpovídajícímu vyúčtování za poskytnuté služby Audiotex, DMS (Dárcovská SMS) a Premium SMS/MMS.

Povahou takovýchto služeb se zvláštní senát v minulosti opakovaně zabýval (viz např. usnesení čj. Konf 99/2009-7, čj. Konf 11/2012-14, čj. Konf 4/2014-47 a čj. Konf 8/2017-24). Konstatoval, že podstatou těchto služeb jsou SMS, MMS či hovory, s jejichž pomocí operátor umožňuje zákazníkům zaplatit skrze mobilní telefon cenu za zboží nebo služby. Služby tedy neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneři; vyúčtovanou službu Audiotex, DMS (Dárcovská SMS) a Premium SMS/MMS tak neposkytla žalobkyně, ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila žalované užívat služby třetích stran.

Předmětné služby poskytnuté žalované, označované též jako „služby třetích stran", nejsou službami dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Tento závěr je stěžejní pro úvahu zvláštního senátu o rozhodovací pravomoci navrhovatele. Vzhledem k charakteru služby nemohou být ve sporu žalobkyně a žalované splněny podmínky stanovené větou první, případně též větou druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

V posuzované věci poskytnuté služby nejsou službami elektronických komunikací; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť dle § 7 odst. 1 o. s. ř. „[v] *občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány*."

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. 6. 2011, čj. 10 C 87/2011-17.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Obvodní soud

pro Prahu 9 bude tedy dále pokračovat v řízení o zaplacení částky 12.261 Kč s příslušenstvím.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. září 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu